ZSIDÓKHOZ ÍRT LEVÉL 10,19-25

Jézus Krisztus kereszthalála – főpapi áldozata – új és élő út számunkra

****

19Mivel pedig, atyámfiai, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére
által, 20azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által; 21és
mivel nagy papunk van az Isten háza felett: 22járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint
akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, 23a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A
reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett. 24Ügyeljünk arra, hogy
egymást kölcsönösen szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. 25Saját gyülekezetünket ne hagyjuk el,
ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy
közeledik az a nap.

******

A keresztyén hittanban Jézus Krisztus „hármas tisztét” tartjuk számon.
Jézus a Próféta.
Jézus a Király.
Jézus a Főpap.

Egy egyszerű feleletben tökéletes válasz lehet e hármas felsorolása. Alaposabban elmélyedve érzékeljük a felületesség veszélyét. Ugyanis Jézus – mint a testté lett Ige – több, mint a prófétáik, a királyok, az egykori főpapok közül bármelyik derék halandó.

Jézus a tökéletes Próféta. **Jézus a királyok Királya és az uraknak Ura**.
Jézus az igazi Főpap. Az ószövetségi idők főpapja fontos személy volt. A királyság megszűnését követően ő vezette a nagytanácsot. Tiszte volt a nagy engesztelő áldozat évenkénti felajánlása és bemutatása, amikor belépett a templom elkülönített részébe - a kárpit mögé - a Szentek Szentjébe.
Vitás ügyekben ő „kérdezte meg Istent”. Vallási döntések meghozatalában rendelkezési felhatalmazása volt. Közbenjáró feladatot látott el Isten és a nép között.
A halandó főpap, amikor áldozatával Isten elé járult az áldozati állatok vérével ment be a kárpit mögé. A bemutatott szertartás, mivel ők maguk is bűnös, vétkező emberek voltak, részben önmagukért is engesztelt. Ezért nem lehetett azt mondani, hogy a teljes áldozatuk felajánlása kizárólag a népért történt. Jézus nemcsak, hogy tökéletes áldozatot mutatott be, hanem áldozata abban is egyedülálló, hogy a saját vérét adta engesztelésül. Jézus a főpapi szolgálatát szüntelenül végzi Isten mellett. Keresztén megtört teste, áldozata – az a kárpit – mely átszakadt és örökre összekötötte a mennyeit és a földit. Jézus elfoglalta helyét Isten jobbján ülve. Ebben az Isten jobbján ülésben nem az üldögélés a hangsúlyos. Jézusé a hatalom mennyen és földön. Jézus az egyetlen közbenjárónk, az igazi és mennyei Főpapunk!

Máris érzékelhetjük, Jézus Krisztus személye szétfeszíti az Ószövetség kereteit és sokszorosan felülmúlja azt.

Ezekben a hitvallásunkat is megpróbáló időkben áldott lehetőség újra gondolni Jézus Krisztus személyének jelentőségét.

A Zsidókhoz írott levél - a címétől eltérően - keresztyén híveket biztató üzenet. Vigasztalja és buzdítja a gyülekezetekben élő nemzedékeket. A hitben állhatatos és jól ápolt életeket a „jó földhöz” hasonlítja, amely beissza a gyakran ráhulló esőt – a hitünket öntöző igét – és hasznos növényeket terem azoknak, akik számára művelik, áldást nyernek Istentől. (Zsid6,1-8) A bizakodást, a reménységet, az élet derűjét könnyen felváltja az aggodalmaskodás, a kétségeskedés. Azt kéri a levél írója, hogy **ne legyünk restek**, hanem erőnket összpontosítva kövessük azokat, aki **hit és türelem által öröklik az ígéreteket**.

A Zsidókhoz írt levél lelkesítő, és egyben mozgósító üzenet. Nem véletlenül az! Olyan helyzetben keletkezett, amikor az egyházban egyre többen felültek a Szentlélek szekerére. Aztán kényelmesen elnyújtóztak rajta. Jézusra nézés helyett köldöknézésbe kezdtek, azaz lehajtották a fejüket és csak a saját problémáikkal törődtek. Ahogyan teltek az évek így távolodtak Jézustól. Ez a távolodás és bezárkózás törvényszerűen a hitélet meggyengülését okozta. **Ha megroskad az alap, ingataggá lesz a ház.** Pontosan ezt történt a hitükkel is. **Megroskadtak a hitvallásukban**. Elbizonytalanodtak Jézus Krisztus személyében. Ez a megroskadás és elbizonytalanodás hatással volt az életükre, a mindennapi feladatokhoz hozzáállásukra, az emberi kapcsolataikra.
A keresztyén élet nem fügefa alatti üldögélés. Vannak, akik úgy gondolják, hogy a keresztyén hit megemlékezés vagy időutazás az ókorba, egy egy alkalomhoz illő kedves evangéliumi szakasz felidézése.

A Krisztussal valóságosan közösségben élő hit csak akkor üldögél, ha a templomban vagy más gyülekezeti alkalmon, otthoni elcsendesedésében abban a bizonyos belső szobába visszavonulva töltekezik. Ilyenkor a hitünk megújul, erőt gyűjt. **Különben jár, úton van, követ és folyamatosan közeledik a „szentély", az Isten országa felé.** Olyan időket élünk, amikor az úton lét a szó szoros értelmében korlátozott. Ez azonban nem akadályozza a Krisztuskövetést. Alkalmas az idő a lelkigyakorlatra.

A mai vasárnap „passióvasárnap" – a régi egyházban ilyenkor kezdődött el a passiós prédikáció. A keresztút egy-egy mozzanata került elő. Lélekben keresztúton levő keresztyének. Ez a lélekben úton lét áldott lehetőség. Azt vettem észre magamon, hogy naponta többször is megnézem az internetes oldalakon, hogy merre jár a vírus. Hány beteg van Európa országaiban. Hány településen vannak Magyarországon regisztrált betegek. Persze fontos követni az eseményeket. **Igénk a Jézus Krisztussal ápolt naprakész helyzetre mutat. Jó tudni velem van Jézus, de most arra hívja fel a figyelmünket az ige, hogy azt is fontos tudni merre tart és merre jár Jézus!**

Bátran bízhatunk az ígéretben, hogy bemehetünk a szentélybe, de csakis Jézus Krisztus vére által. Bemehetünk a szentélybe! Nyitva van az út! Milyen jó hír ez, amikor a határok zárásáról, bezárkózó országokról hallunk! **A szentély nyitva van! Az evangélium nem a halálunkról és nem is a vesztünkről szól!** Isten visszavonhatatlan szeretetéről van szó.
Jézus Krisztus kereszthalála és a megváltás áldozata révén kiépítette és bezárhatatlanul kinyitotta a **megszentelt és élő utat**. Ez az út Jézus maga. Én vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához csak is én általam.

Adódik a feladat. Bűnbánati időszakban vagyunk. Nemcsak a rendszeres kézmosás a feladatunk.
Jézushoz járulni azt jelenti, hogy leteszünk mindent, ami a szívünkre nehezül. Az igaz szív, amely megszabadult minden becstelenségtől, tisztátalanságtól. A teljes hit, nem tökéletességet, hanem tudatos elköteleződést jelent. **Korunk embere szereti megosztani a hitét. Megosztja a figyelmét. Néha ez a megosztás már-már átcsap felületességbe, súlyosabb esetben figyelmetlenségbe**. A megosztottság, az össze-vissza figyelés magában hordozza a **„Krisztusban megrestülés" tüneteit.** Csak teljes hittel érdemes keresztyénnek lenni! **A harmadik jellegzetesség, a gonosz lelkiismerettől megtisztult szív.** A gonosz lelkiismeret jellegzetessége a takargatás, a bűnnel és a mindenféle világias rossz szokásokkal való összebútorozás. **A negyedik gondolat a testi megtisztulás**. Ez is a zsidóság gyakorlata volt. A bűnbánati folyamat egy teljes – élő vízben – alámerüléssel ért véget, amikor a lélek, a szív, a hit, a gondolat bűnbánata és töredelme után a test is részese lett a teljes megtisztulásnak. **Tehát, nem másról van szó, mint tavaszi – böjti – lelki, szívbeli, hitbeli lomtalanításról! Ez nincs a vírus miatt elhalasztva! Ennek testvérek most van itt az ideje!**

Harmadik lépésben pedig a biztatást, a keresztyén hitünk személyes házi feladatát kapjuk. Olyanok vagyunk, mint az iskolások, akik online, azaz interneten keresztül kapják a feladatot. A reménység hitvalláshoz szilárdan ragaszkodjunk. Isten hűséges, **Krisztus engedelmes volt és kitartott mindhalálig, és mi mennyire vagyunk hűségesek a hitben?**
Ügyeljünk arra, hogy egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítsuk. Most van itt ennek az ideje! Most mutatkozik meg a keresztyén lelkület. Ez az az egyetemes papság elve. Keresztyén emberekként ezzel tehetjük most a legjobbat, hogy odafigyelünk egymásra – testvér a testvérre és egymást szeretetre és jó cselekedetre buzdítjuk!
Saját gyülekezetünket el ne hagyjuk. Itt most elsősorban nem a csapongó, lelki igényeiket legjobban kielégítő közösségeket keresőkről van szó**. Sokkal inkább a gyülekezettől eltávolodásról**. Így mondta egyszer valaki: Ha kimarad egy-egy vasárnapi istentiszteleti alkalom, nagyon-nagyon hiányzik. Hosszú hét következik és hiányérzet van a lelkében. Ha két alkalom marad ki, akkor is még hiányzik, de úgy tűnik megszokható. Három és négy kimarad alkalom után kialakulhat a hozzászokás, pontosabban az igehallgatástól és a gyülekezet közösségétől elszokás. Ezért figyeljünk az igei biztatásra: **Ne szakadjunk el a gyülekezetünktől! Bátorítsuk egymást!**

A héten Bagdi Emőke pszichológus beszélt arról, hogy az immunrendszernek mennyire jót tesz a humor, egy-egy vicc és a kiváltott nevetés. A zsidókhoz írt levél szerzője is olyan gondolatokat írt le, amelyek mindegyike a javukra van és erősít bennünket! Igyekezzünk jó erőnlétben tartani a hitünket, legyen ápolt és naprakész a Krisztus-kapcsolat!

Bízzunk! Higgyünk! Reméljünk! Két hét van Húsvétig. Éljük meg tudatosan az időt, mely nem feltétlenül büntetés, lakásfogság, hanem a megtérésre, az életújulásra, a lélekben kitavaszodásnak az áldott ideje! Gyertek! Kertészkedjünk szorgalmasan a hitünk szántóföldjén!